

N°. 10. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

4de Nøde.

Frederagen d. 18. Marts.

(Fortf.)

Orsted (fortsat): Dersom man vil tillægge Kongeloven en saa stor Hellighed, at der i intet Tilfælde maatte røres ved den, saa skulde man ikke have rørt ved Rigets Grundlov, og dersom man særligt vilde vedligeholde Arvesølgen efter Kongeloven, saa skulde man ikke have givet Grundlovens 4de Artikel, som betager Kongeloven sin bindende Kraft, idet den kan ophæves ved en Rigsdagsbeslutning. Jeg troer altsaa, at det er en nødvendig Følge af Londoner-Tractaten, at den qvindelige Succession ophører heri Landet, og at en saadan Bestemmelse fuldkommen stemmer overeens med Landets Lær, ligesom jeg ogsaa anseer det for en afgjort Sandhed, at netop den Omstændighed, at Frederik den 3die fik Arvesølgen udvidet til sine qvindelige Descendenter, og derved udelukket de øvrige Slægtninge af det oldenborgske Huus, som forhen vilde have haft Adgang til Thronen, i mange Maader har givet Anledning til Ulykker for Landet. De øvrige Descendenter af Christian den 1ste havde forhen Adgang til Thronen, thi vel var Danmarks Rige et Valgrige til 1660, men det var dog en antaget Regel, som fulgtes uden Undtagelse, at naar der var en Bessægtet, fik den nærmest Bessægtede Thronen, med mindre der var noget Særdeles til Hinder derfor. Det var ogsaa med flere Konger, navnlig med flere Konger endogsaa før Christian den 1ste, Tilfældet, at man indfaldte en tydsk Tyske forat blive valgt til Konge af Danmark, naar han var den, der nærmest var bessægtet med det Kongelige Huus.

Naar det er sagt, at Ministeriet, forat

godtgjøre Nødvendigheden af, at holde fast ved det forelagte Budskab, skulde udvise, at det havde gjort de fornødne Demonstrationer og i Særdeleshed gjort Stormagterne, med hvilke Danmark har indgaaet Tractaterne, Forestillinger om, at Budskabets Indhold stred mod en Folkemening, og at man maatte formode, at Budskabet ikke vilde faae Majoritet i Rigsdagen, saa troer jeg dog, at Regeringen har gjort meget vel i ikke at have indladt sig derpaa, fordi jeg formener, at man ikke vilde have udrettet det Allermindste ved, mod de indgaaede Tractater, at paaberaabe sig en Folkstemning. Jeg troer tværtimod, at Danmarks Stilling, hvis man var gaaet den Vej, endogsaa var bleven slettere, end den hidtil har været (Hør!). Dersom man ikke ved Grundlovens 4de Artikel havde gjort Kongelovens Arvesølge usikker, kunde man maaskee have udrettet Noget ved at gjøre den ægte Legitimitetstankte gjældende, idet det var tænkeligt, at saavel Keiseren af Rusland som andre Regerer vilde have æret et saadant Hensyn, og at Keiseren derfor vilde have afstaaet sine Retigheder til den, der efter Kongeloven var den nærmest Berettigede; men ved den Forsatning, som er vedtaget af en Rigsforsamling, er Kongelovens faste Gyldighed svækket, idet den gjøres til Gjenstand for Forandring; man kan saaledes ikke paaberaabe sig Kongelovens Hellighed. Jeg seer derfor heller ikke, hvorledes der skal blive et stærkere Bånd mellem Danmark og Slesvig, naar Kongeloven vedligeholdes; thi, for det Første er Kongeloven aldrig givet for Slesvig, men i 1721 hylde den forrige gottorpiske Andeel af Slesvig Kongen og hans Successorer efter Kongeloven, men de havde derved ikke gjort nogen Betingelse om, at Kongeloven skulde gjælde; de have underkastet sig den, fordi den var Dan-